

III

(Parengiamieji aktai)

EUROPOS EKONOMIKOS IR SOCIALINIŲ REIKALŲ
KOMITETAS

501-OJI EESRK PLENARINĖ SESIJA, ĮVYKUSI 2014 M. RUGSĖJO 10–11 D.

**Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonė dėl Pasiūlymo dėl Europos Parlamento
ir Tarybos direktyvos dėl vienanarių privačių ribotos atsakomybės bendrovių**

(COM(2014) 212 final – 2014/0120 (COD))

(2014/C 458/04)

Pranešėjas: **Oliver Röpke**

Europos Parlamentas, vadovaudamasis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 50 straipsniu, 2014 m. balandžio 16 d. nusprendė pasikonsultuoti su Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu dėl

Pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl vienanarių privačių ribotos atsakomybės bendrovių

COM(2014) 212 final – 2014/0120 (COD).

Bendrosios rinkos, gamybos ir vartojimo skyrius, kuris buvo atsakingas už Komiteto parengiamąjį darbą šiuo klausimu, 2014 m. liepos 15 d. priėmė savo nuomonę.

501-ojoje plenarinėje sesijoje, įvykusioje 2014 m. rugsėjo 10–11 d. (rugsėjo 10 d. posėdis), Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas priėmė šią nuomonę 127 nariams balsavus už, 50 – prieš ir 15 susilaikius.

1. Išvados ir rekomendacijos

1.1 Europos Komisijos pasiūlymo dėl direktyvos dėl vienanarių privačių ribotos atsakomybės bendrovių (*Societas Unius Personae* – SUP) ⁽¹⁾ tikslas – palengvinti tarpvalstybinę mažųjų ir vidutinių įmonių (MVI) veiklą. EESRK nuomone, dabartinė pasiūlymo redakcija dar nėra brandi, nes joje gausu nuostatų, kuriose slypi (rimti) pavojai verslui bendrojoje rinkoje ir kreditorių, vartotojų ir darbuotojų interesams. Todėl EESRK primygtinai ragina Komisiją atsižvelgti į šioje nuomonėje pateiktus pasiūlymus ir juos įgyvendinti.

1.2 Pasirinktas teisinis pagrindas (SESV 50 straipsnis) yra neįtikinamas ir, atrodo, kad pirmiausia siekiama apeiti vieningo balsavimo reikalavimą Taryboje ir išvengti nesėkmės, kaip atsitiko Europos privačiosios bendrovės (SPE) atveju. Nors SUP norima formaliai įtvirtinti nacionalinėje teisėje kaip alternatyvią bendrovės formą, tačiau esminiai SUP ypatumai akivaizdžiai nustatomi viršvalstybinėje teisėje. Todėl tinkamas teisinis pagrindas būtų SESV 352 straipsnis.

1.3 EESRK remia siekį kuo labiau supaprastinti bendrovės steigimo, visų pirma MVI, formalumus. Tačiau SUP nustatytas 1 EUR minimalus kapitalo reikalavimas ir draudimas reikalauti, kad būtų sukauptas privalomasis rezervas *de facto* reiškia „nemokamą“ atsakomybės apribojimą. Tai gali paskatinti rinkos dalyvius reikalauti, kad įmonių savininkai pateiktų asmenines garantijas trečiosioms šalims (vartotojams, tiekėjams, kreditoriams), o tai visiškai panaikins ribotos atsakomybės privalumus.

⁽¹⁾ COM(2014) 212 final.

1.4 EESRK pabrėžia, kad reikia skatinti kurti klestinčias bendroves, todėl siūlo, kad SUP turėtų būti privalomas didelis ir verslo tikslą atitinkantis pakankamas akcinis kapitalas kaip „patikimumo rodiklis“ siekiant apginti kreditorių, vartotojų, darbuotojų ir visuomenės interesus ir išvengti pavojaus verslui. Šiuo atveju būtų galima remtis patirtimi, sukaupta kai kuriose valstybėse narėse, kuriose pradinio akcinio kapitalo sumažinimą atstoja „taupymo modelis“, pagal kurį vėlesniais metais reikia sukaupti rezervą siekiant išvengti kapitalo nepakankamumo. Kad būtų aišku, kokia tai firma, SUP pavadinimą reikėtų papildyti nuoroda dėl ribotos atsakomybės ir nurodyti registracijos šalį.

1.5 EESRK mano, kad SUP neturėtų būti registruojama ten, kur nevykdo jokios ekonominės veiklos („pašto dėžutės“ tipo įmonė). Todėl pirmą kartą numatytas Europos bendrovės registruotosios buveinės ir administracijos atskyrimas yra beprecedentis, EESRK susirūpinimą keliantis atvejis. Kartu su reikalavimu, kad SUP būtų taikomas valstybės, kurioje ji yra registruota, teisė, kelia pavojų, kad bus pažeistos darbuotojų dalyvavimo teisės ir apeita nacionalinė mokesčių teisė.

1.6 Formaliai perkėlus registruotosios buveinės vietą ir tokiu būdu pakeitus bendrovės statusą gali būti pamintos dalyvavimo įmonės organuose (stebėtojų taryboje ar valdyboje) teisės. Todėl EESRK aiškiai pasisako už vieną SUP registruotosios ir administracijos buveinę, kaip numatyta ir kitų viršvalstybinių teisinių formų atveju (privačioji bendrovė, Europos kooperatinė bendrovė). Be to, EESRK ragina užtikrinti valstybės narės, kurioje SUP vykdo pagrindinę ekonominę veiklą, darbuotojų dalyvavimo teises ir ryžtingai kovoti su nesąžininga konkurencija. Todėl EESRK mano, kad SUP būtina vienodai reglamentuoti ir darbuotojų dalyvavimo srityje.

1.7 Komiteto nuomone, atsižvelgiant į įmonių steigėjų interesus, svarbu užtikrinti greitą bendrovės įsteigimą per atitinkamą laikotarpį. Tačiau SUP registracija taikant tik internetinę procedūrą gali sukelti problemų, jei nebus patikrinta įmonės steigėjo tapatybė. Tapatybės patikrinimo atsisakymas skatintų neskaidrumą verslo partnerių atžvilgiu, mažintų teisėtų sandorių patikimumą ir kenktų vartotojų interesams. Tai skatintų fiktyvių įmonių ir tariamos savisamdos atsiradimą ir sudarytų tam palankesnes sąlygas. Vis dėlto atsižvelgiant į pageidavimą dėl registracijos internetu valstybėms narėms turėtų būti leista pačioms numatyti tokią galimybę. Tačiau šiuo atveju turi būti iš anksto patikrinta tapatybė ir atsakinga įstaiga ir (arba) notaras turi steigėjui suteikti informaciją ir konsultacijas..

1.8 EESRK palankiai vertina siekį sukūrus naują bendrovės formą sudaryti visų pirma MVĮ (įskaitant pradedančiąsias įmones ir labai mažas įmones) palankesnes sąlygas veikti bendrojoje rinkoje. Kad pagal pasiūlymą dėl direktyvos būtų remiamos MVĮ, direktyva turi būti taikoma tik šioms įmonėms. Ši priemonė nėra skirta tam, kad tarptautiniams koncernams būtų leista patronuojančias bendroves, turinčias šimtus ar tūkstančius darbuotojų, valdyti kaip SUP. Todėl EESRK siūlo, kad SUP būtų tik tos įmonės, kurios atitinka Direktyvos 2013/34/ES (Apskaitos direktyva) ⁽²⁾ 3 straipsnio 2 dalies ⁽³⁾ kriterijus. Tai reiškia, kad, SUP pasiekus tam tikrą dydį, bendrovė turi įgyti kitą teisinę formą.

1.9 Apibendrinant reikėtų nurodyti, kad priėmus šį pasiūlymą dėl direktyvos būtų suabejota daugelio valstybių narių nacionaliniais kapitalo bendrovių teisės principais. EESRK abejoja, ar pasirinkus tokį teisinį pagrindą pasiūlymas derės su subsidiarumo principu. Todėl EESRK reikalauja, kad SUP galėtų būti tik tos tarpvalstybinę veiklą vystančios įmonės, kurios registracijos metu veiktų mažiausiai dviejose valstybėse narėse arba galėtų įtikinamai įrodyti, kad vėliausiai per tam tikrą terminuotą laikotarpį (maždaug per dvejus metus) po jų registracijos vystys savo veiklą bent dviejose valstybėse narėse. Pavyzdžiu galėtų būti Pasiūlymas dėl reglamento dėl Europos fondo (FE) ⁽⁴⁾ statuto ir Europos Parlamento tarpinė ataskaita šiuo klausimu.

⁽²⁾ OL L 182, 2013 6 29, p. 19.

⁽³⁾ Du iš toliau nurodytų trijų rodiklių balanso datą neviršija šių ribų: bendra balanso suma – 4 000 000 EUR, grynosios pajamos – 8 000 000 EUR, vidutinis darbuotojų skaičius finansiniais metais – 50.

⁽⁴⁾ COM(2012) 35 final.

1.10 Atsižvelgdamas į išdėstytas priežastis EESRK vertina Komisijos pastangas remti MVĮ bendrovių teisės srityje, tačiau mano, kad dar reikia išsamiai aptarti konkretų direktyvos turinį. Kad pasiūlymą būtų galima įvertinti teigiamai, EESRK nuomone, būtina įgyvendinti šioje nuomonėje pateiktus pasiūlymus. Dabar visų pirma, glaudžiai bendradarbiaujant su suinteresuotaisiais subjektais, su kuriais Komisija, deja, netolygiai iš anksto konsultavosi, reikėtų rasti subalansuotą sprendimą.

2. Bendrosios pastabos dėl pasiūlymo dėl direktyvos

2.1 Dar 2008 m. Europos Komisija, pateikdama pasiūlymą dėl Europos privačiosios bendrovės statuto⁽⁵⁾, siekė suteikti MVĮ paprastą, lanksčią ir visose valstybėse narėse vienodą priemonę, kuri palengvintų jų tarpvalstybinę veiklą. Galiausiai ši iniciatyva Taryboje žlugo ir Komisija REFIT programoje paskelbė atšaukianti pasiūlymą dėl SPE⁽⁶⁾.

2.2 Surengdama bendras viešąsias konsultacijas dėl bendrovių teisės ateities (2012 m. vasario mėn.) ir išsamesnes konsultacijas internetu dėl vienanarių bendrovių internetu (2013 m.) Komisija suteikė suinteresuotiesiems subjektams galimybę pareikšti nuomonę. Po to, 2013 m. rugsėjo 13 d., Vidaus rinkos ir paslaugų generalinio direktorato atstovai susitiko su verslo atstovais aptarti planuojamą iniciatyvą. Komisijos duomenimis, dalyvavo *BusinessEurope*, *European Small Business Alliance*, pramonės ir prekybos rūmai, taip pat *Eurochambers*. Akivaizdu, kad nebuvo pakviesti darbuotojų atstovai ir nevyko lygiavertės konsultacijos su profesinėmis sąjungomis ir vartotojų asociacijomis.

2.3 2014 m. balandžio 9 d. Komisija pateikė pasiūlymą dėl direktyvos dėl vienanarių privačių ribotos atsakomybės bendrovių (SUP), kuris buvo aiškiai įvardytas kaip alternatyva SPE. Tikslas – sudaryti MVĮ geresnes sąlygas steigti bendroves užsienyje.

2.4 Valstybės narės savo teisės sistemose turėtų numatyti tokią nacionalinę bendrovių teisinę formą, kuriai visose valstybėse narėse būtų taikomos tos pačios taisyklės ir kuri visoje ES turėtų tą pačią santrumpą – SUP (*Societas Unius Personae*). Akivaizdus pasiūlymo tikslas – sumažinti steigimo ir veiklos sąnaudas. Numatoma supaprastinta registracijos internetu procedūra ir beveik visiškai atsisakoma steigimuisi būtino įstatinio kapitalo. Kreditorius ketinama apsaugoti SUP direktoriams arba direktoriui nustatant prievolę kontroliuoti pelno paskirstymą.

2.5 Valstybės narės nebeturėtų reikalauti, kad bendrovės registruota buveinė ir jos centrinė administracija būtų toje pačioje valstybėje narėje. Tokiu būdu pirmą kartą Europos bendrovei būtų leidžiama atskirti buveinę. SUP būtų taikoma tos valstybės narės teisė, kurioje ji yra įregistruota. Komisijos pasiūlyme visiškai neužsimenama apie darbuotojų dalyvavimo teises.

2.6 Komisija pažymi, kad pateiktame projekte nesiūloma „vienanarėms bendrovėms sukurti naujos viršvalstybinės teisinės formos“ – veikiau padedama laipsniškai naikinti „įsisteigimo laisvės apribojimus“. Todėl pasiūlymą ji grindžia SESV 50 straipsnio 2 dalies f punktu.

3. Įžanginės išvados

3.1 Kai kurių valstybių narių patirtis rodo, kad tam tikruose sektoriuose pavienėms įmonėms būna naudingiau pavesti atlikti užsakymą savarankiškai dirbančiam ir darbuotojų neturinčiam asmeniui nei šį asmenį įdarbinti. Neretai taip apeinamos nacionalinės kolektyvinės sutartys. Siūloma direktyva dar labiau paskatintų tariamą savisamdą, nes SUP būtų galima lengvai įsteigti be kapitalo, ji būtų ribotos atsakomybės, be to, būtų galima registruotąją buveinę atskirti nuo centrinės administracijos. Paprastai nuo to nukenčia silpniausi darbo rinkos dalyviai, kuriems ypač svarbi yra darbo teisės ir kolektyvinių sutarčių apsauga.

⁽⁵⁾ COM(2008) 396 final.

⁽⁶⁾ Žr. COM(2013) 685 final priedą.

3.2 EESRK pripažįsta, kad didžioji dauguma įmonių ir darbuotojų ES laikosi jiems taikomos teisinės sistemos. Tačiau atsižvelgdamas į SUP formą EESRK mano, kad siūloma struktūra gali kelti pavojų, jog padaugės įmonių sukčiavimo, kitos nusikalstamos veikos (pavyzdžiui, pinigų plovimas) ar tariamos savisamdos atvejų. Pavyzdžiui, asmenys, galės kur nori pasirinkti ir perkelti „virtualią“ registruotąją buveinę arba pasinaudodami po visą Europą išsidėsčiusia matriošką primenančia struktūra nusišlėpti savo tapatybę. Todėl direktyvos projektas prieštarauja ir Europos pastangoms kovoti su pinigų plovimu.

3.3 Abejotina, ar šis direktyvos projektas sustiprina Komisijos pastangas skatinti MVĮ tarpvalstybinį bendradarbiavimą. EESRK atsižvelgia į tai, kad kai kurios valstybės narės dar vykstant deryboms dėl Europos privačiosios bendrovės pasisakė už didelį būtiną kapitalą, vieną registruotąją ir centrinės administracijos buveinę ir vienodus darbuotojų dalyvavimo standartus. EESRK nuomone, pateiktame projekte ignoruoti teisėtus šių valstybių narių reikalavimus yra netikslinga.

4. Konkrečios pastabos

4.1 Teisinis pagrindas ir taikymo sritis

4.1.1 Komisija, pateikdama naują pasiūlymą dėl direktyvos dėl vienanarių privačių ribotos atsakomybės bendrovių, faktiškai nori tokiu būdu įdiegti Europos privačiosios bendrovės modelį. Naujos teisinės formos – SUP – reguliavimo mastas iš esmės yra identiškas reguliavimui, kuris buvo numatytas Europos privačiajai bendrovei. Remiantis viršvalstybine teise SUP bus ne tik privalomas visoje Europoje vienodas pavadinimas, bet ir visi esminiai SUP ypatumai (steigimas, minimalus akcinis kapitalas, registruota buveinė, įstatai). Iš esmės, SUP reikia vadinti viršvalstybine teisine forma, kuriai tinkamas teisinis pagrindas būtų SESV 352 straipsnis.

4.1.2 Nors pagal pasiūlymą dėl SUP galiausiai bus 28 skirtingos SUP, tačiau tai nėra rodiklis, kad ji yra nacionalinė teisinė forma. Europos bendrovė taip pat yra 28 skirtingų formų ir jos viršvalstybiniu pobūdžiu neabejojama. Todėl tai, ar Komisija teisingai pasirinko SESV 50 straipsnį kaip teisinį pagrindą savo projektui, turi kelti rimtų abejonių.

4.1.3 Komisijos pasiūlymas neatitinka ir Sąjungos sutartyje įtvirtinto subsidiarumo principo, nes, priešingai nei Europos bendrovės ar Europos kooperatinės bendrovės atveju, nenustatoma tarpvalstybinės veiklos sąlyga, taigi ši bendrovės forma sukurta ne tik tarpvalstybinėms, bet ir nacionalinėms sąlygoms. Tai reiškia, kad asmenys, ketinantys veiklą vykdyti tik šalies viduje, galės SUP įsteigti *ex nihilo*. Direktyva taip pat leis nacionalinę teisinę formą pakeisti į SUP net ir nesant tarpvalstybinio matmens. Tokiu būdu Bendrijos teisė sukuria naują nacionalinę bendrovės formą, kuri tiesiogiai konkuruoja su nacionalinėmis teisinėmis formomis. Neatsižvelgiant į prieštaravimą subsidiarumo principui, netgi SESV 50 straipsnio 2 dalies f punkte numatoma bendrovės vietų skirtingose valstybėse narėse sąlyga. Todėl EESRK reikalauja, kad SUP galėtų būti tik tos tarpvalstybinę veiklą vystančios įmonės, kurios registracijos metu veiktų mažiausiai dviejose valstybėse narėse arba galėtų įtikinamai įrodyti, kad vėliausiai per tam tikrą terminuotą laikotarpį (maždaug per dvejus metus) po jų registracijos vystys savo veiklą bent dviejose valstybėse narėse. Pavyzdžiui galėtų būti Pasiūlymas dėl reglamento dėl Europos fondo (FE) ⁽⁷⁾ statuto ir Europos Parlamento tarpinė ataskaita šiuo klausimu.

4.1.4 Komisija pabrėžia, kad pasiūlymu dėl direktyvos siekia palengvinti tarpvalstybinę MVĮ veiklą ir patronuojamųjų bendrovių steigimą kitose valstybėse narėse. Tačiau Komisija praleido progą apriboti taikymo sritį ir taip užtikrinti, kad MVĮ gaus planuojamą paramą. Kad remiantis pasiūlymu dėl direktyvos būtų galima užtikrinti paramą MVĮ, direktyva turėtų būti taikoma tik MVĮ. Apribojimo kriterijumi galėtų būti Direktyva 2013/34/ES (Apskaitos direktyva) ⁽⁸⁾. Ji galioja visoms kapitalo bendrovėms ir yra taikoma visoje Sąjungoje. Tik įmonėms, atitinkančioms Direktyvos 2013/34/ES ⁽⁹⁾ 3 straipsnio 2 dalyje ⁽¹⁰⁾ nurodytą dydžio rodiklį, turėtų būti leista vadintis SUP. Tai reiškia, kad, SUP pasiekus tam tikrą dydį, bendrovė turi įgyti kitą teisinę formą. Kadangi yra nustatyti reikalavimai teikti informaciją, galima lengvai patikrinti ir kontroliuoti, ar laikomasi šių rodiklių.

⁽⁷⁾ Žr. 4 išnašą.

⁽⁸⁾ Žr. 3 išnašą.

⁽⁹⁾ Žr. 3 išnašą.

⁽¹⁰⁾ Du iš toliau nurodytų trijų rodiklių balanso datą neviršija šių ribų: bendra balanso suma – 4 000 000 EUR, gryniosios pajamos – 8 000 000 EUR, vidutinis darbuotojų skaičius finansiniais metais – 50.

4.2 Registracija internetu ir minimalus akcinis kapitalas

4.2.1 Komisijos numatyta privaloma elektroninės registracijos procedūra gali paskatinti SUP neskaidrumą, jei nebus reikalaujama patikrinti įmonės steigėjo tapatybės. Tačiau ir steigėjui itin svarbu pasikonsultuoti dėl su bendrovės steigimu susijusių teisių ir pareigų. Elektroniniu būdu labai sunku patikrinti asmens tapatybę. Bendrovės registracija internetu netikrinant tapatybės taip pat trukdytų Komisijai kovoti su pinigų plovimu.

4.2.2 EESRK nuomone, atsižvelgiant į MVĮ interesus svarbu nustatyti „deramą laikotarpį“ SUP steigimui. Valstybėms narėms turėtų būti leista pasirinkti, ar jos nori numatyti SUP registraciją taikant internetinę procedūrą. Šiuo atveju internetinė registracijos procedūra turėtų būti susieta su išankstiniu patikrinimu. Tokiu būdu atsakingos įstaigos ir (arba) notari galėtų visų pirma patikrinti steigėjo tapatybę ir jį informuoti apie svarbias teises pasekmes.

4.2.3 Atsisakius minimalaus kapitalo reikalavimo ir kartu apribojant akcininko atsakomybę steigėjui yra siunčiama žinia, kad verslo riziką perims visuomenė. Tokia žinia yra neteisinga ir visiškai prieštarauja rinkos ekonomikos principui. Minimalaus kapitalo reikalavimas taip pat labai svarbus kaip ir patikimumo riba, nes įmonių steigėjams parodoma, kad norint apriboti atsakomybę, reikia užtikrinti didelį riziką atitinkantį įnašą, taigi vykdant projektus būtina kruopščiai įvertinti galimybes ir riziką. Todėl didelis, bendrovės verslo tikslą atitinkantis minimalus kapitalas yra labai svarbus bet kokios bendrovės aspektas. Be to, reikalavimas sukaupti privalomąjį rezervą būtų tinkama priemonė padidinti nuosavą kapitalą, kad būtų išvengta nemokumo.

4.2.4 EESRK mano, kad direktoriaus pateikiama mokumo pažyma negali pakeisti didelio minimalaus kapitalo ir atitinkamų kapitalo išsaugojimo reikalavimų, visų pirma todėl, kad bet kokių atveju mokumo pažymai būdingas netikrumas ir kreditorius patiria neteisingos prognozės riziką. Mokumo pažymą turėtų pasirašyti nepriklausomas išorės auditorius.

4.3 Registruotoji buveinė

4.3.1 Atskyrus registruotąją buveinę nuo centrinės administracijos SUP gali lengvai išvengti teritorijoje, kurioje faktiškai veikia bendrovė, taikomos teisinės sistemos. Įvairūs pavyzdžiai rodo, kad nukenčia ne tik kreditorių ir vartotojų apsauga, bet ir gali būti lengvai apeinamos darbuotojų dalyvavimo teisės. Be to, visiškai laisvas registruotosios buveinės vietos pasirinkimas, nesusiejant jos su vietoje vykdoma veikla, kelia piktnaudžiavimo pavojų, nes bus galima kur kas lengviau išvengti institucinės priežiūros. Valstybės narės, kuriose SUP vykdo pagrindinę ekonominę veiklą, darbuotojų dalyvavimo teisės negali būti apeinamos pasirinkus registruotąją buveinę kitoje valstybėje narėje. Be to, vis dar nėra vieno Europos įmonių registro. Todėl reikėtų kuo skubiau ištaisyti šią padėtį ir tik po to galvoti apie tolesnį liberalizavimą.

4.3.2 Atskyrus registruotąją buveinę nuo centrinės administracijos tampa sunkiau vykdyti reikalavimus, nes bet kokių atveju ieškinį gali reikėti įteikti registruotosios buveinės vietoje, kitaip tariant, teisėtu pripažintas reikalavimas turėtų būti vykdomas registruotosios buveinės šalyje. Remiantis ligšioline patirtimi yra sunku įteikti ieškinį kitoje šalyje, nepaisant nustatytų Europos teisės taisyklių (Teisminių ir neteisminių dokumentų įteikimo reglamentas, Europos vykdomojo rašto reglamentas), todėl reikėtų gerokai daugiau laiko ir būtų sunkiau pateikti ieškinį teismui ir vykdyti reikalavimus. Dėl šios priežasties direktyvoje reikėtų būtinai nustatyti, kad registruotoji buveinė yra identiška administracijos buveinei, kaip Sąjungos teisės aktų leidėjas numatė ir Europos bendrovės (SE) bei Europos kooperatinės bendrovės (SCE) atvejais.

4.4 Darbuotojų dalyvavimas ir įmonių valdymas

4.4.1 Teisinė forma, kuri visoje Sąjungoje vienodai vadinama ir kurią sudaro vienodi pagrindiniai elementai, turi, atsižvelgiant į įmonės dydį, remtis ir visose Sąjungoje vienodais būtiniaisiais priežiūros organo steigimo ir darbuotojų dalyvavimo standartais. Todėl SUP atveju turėtų būti nustatytos vienodos taisyklės dėl būtinybės įsteigti priežiūros organą (stebėtojų taryba arba direktoriaus pareigų neįnantis valdybos nariai) ir užtikrinti darbuotojų dalyvavimą (pakeitimo atveju analogiškai Europos bendrovės taisyklėms). Priešingu atveju pasiūlymas dėl reglamento skatins ieškoti palankesnio teisinio reglamentavimo (angl. *forum-shopping*), tuo pačiu siekiant susilpninti konkurenciją, sugriauti nacionalinius bendrovių teisės standartus ir apeiti darbuotojų dalyvavimo reikalavimus. Darbuotojų dalyvavimas stebėtojų taryboje yra labai svarbus Europos socialinio modelio elementas ir Europos įmonių valdymo dalis; jis turi būti apsaugotas nuo bet kokių mėginimų jį apeiti. Kad būtų aišku, kokia tai firma, kiekvieną SUP pavadinimą reikėtų papildyti nuoroda dėl ribotos atsakomybės ir nurodyti jos registracijos šalį.

2014 m. rugsėjo 10 d., Briuselis

Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto
pirmininkas
Henri MALOSSE
